

charitní aktuality

ÚVODNÍ SLOVO

Opět po roce zdravím všechny čtenáře Charitních aktualit a vás všechny, kdo podporujete Tříkrálovou sbírku. Za rok se událo spoustu nového v pracovním i osobním životě každého člověka. A stejně tak tomu bylo i u nás, v Oblastní charitě Ústí nad Orlicí. Všichni zaměstnanci poctivě pracovali, a za to jim velmi děkuji. Nemají za to ani moc peněz, ani slávu. Ale to, co máme a co nás v Charitě drží, je smysl. Naše práce má smysl. To je velká přednost, a zároveň velký závazek... Napadá mě k tomu nedávná příhoda: V létě jsem byla na pohřbu jednoho starého pána. Jeho patnáctiletý vnuk tam v kostele stál spolu se svými bratry, všichni pěkně ustrojeni, a četl nad rakví: „Dědečku, děkujeme ti, že jsi nás hlídal, když jsme byli malí, že jsi nás naučil pracovat, nesoudit druhé lidi a žeš nám pekl nejlepší vánočku na světě.“ Naplněný život, který ten dědeček předal svým vnukům. Co víc si přát? To je ten opravdový život - neplní televizní obrazovky, nešokuje bulvárností, ale je nenápadný a trpělivý. Podobná

je i práce lidí v Charitě, ať už u nás doma nebo v zahraničí.

V loňském roce jsme otevřeli nové kontaktní místo Občanské poradny v České Třebové. Z důvodu dlouhodobě nevyužitých kapacit jsme uzavřeli denní stacionář v Ústí nad Orlicí-Kerharticích. Loni jsme také zažili výjimečnou a krásnou zkušenost v podobě inscenace ZUŠ Ústí n.O. s názvem „O životě na začátku a na konci“, která se inspirovala prací našich charitních sester. V červnu jsme v Lanškrouně na benefičním koncertu přivítali hudební skupinu Traband a také díky nim jsme zažili nevšední, povznášející chvíle radosti. O tom všem, i mnohém jiném, si přečtete uvnitř tohoto listu.

Děkuji všem asistentům Tříkrálové sbírky a koledníkům, kteří přinášejí do našich domovů přání štěstí, zdraví a pokoje. Děkuji vám všem, kdo naši Charitu podporujete, insti-

tucím, obcím a městům, farnostem, dárcům a sponzorům, klientům našich služeb, dobrovolníkům, našim rodinám... Ať vás po celý rok 2016 provází tříkrálové štěstí, zdraví a pokoj.

Ing. Marie Malá, ředitelka

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016

V prvních lednových dnech proběhne v našich obcích a městech tradiční Tříkrálová sbírka. Naše domácnosti navštíví opět tři králové s přáním štěstí, zdraví a pokoje, a všem

občanům dají také možnost prostřednictvím organizací Charit přispět potřebným.

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnická akce v ČR. Za 16 let své existence si získala důvěru lidí, protože napomáhá udržování tradic a mezilidských vztahů v obcích. Samozřejmě jsme velmi vděční za vybrané peníze, protože díky nim můžeme provozovat některé služby na Orlickoústecku. Tříkrálová sbírka ale není jen vybíráním peněz. Když to koledníci „umí“, je to přinejmenším vyvážené – protože předávají lidem svá přání, a řada občanů se na ně už těší a bere jejich přání velmi vážně. Z časopisu „Charitní aktuality“, který koledníci lidem rozdávají, se můžete dozvědět o dění v Charitě, o použití peněz, které nám darujete, a díky uvedeným kontaktům může také každý v případě potřeby vyhledat naši pomoc.

Ve sbírce za rok 2015 vybralo v našem regionu 504 skupinek koledníků celkem 2.309.509,- Kč. 65 % z výtěžku zůstává Oblastní charitě a tato částka byla použita v souladu se záměry zejména na:

- zajištění služby domácí hospicové péče (hospicový lékař a doprovodný tým)
- zajištění sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi a sociální rehabilitace
- zajištění a rozšíření služby odborného poradenství, vznik nového kontaktního místa v České Třebové

Další podíl z výtěžku Tříkrálové sbírky je určen na projekty Diecézní charity (15 %), na zahraniční humanitární fond Charity ČR (10 %), na režii TS (5 %) a projekty CHČR (5 %)

Záměry použití Tříkrálové sbírky 2016

Zajištění:

- charitní pečovatelské služby
- domácí hospicové péče
- sociální rehabilitace
- sociálně aktivizačních služeb pro rodiny s dětmi „Šance pro rodinu“

- Centra pod střechou v Letohradě
- Občanské poradny
- Sociální sprchy v Ústí nad Orlicí
- Nízkoprahového centra pro lidi bez domova v Lanškrouně
- Rodinného centra Kopretina Sloupnice
- Přímá pomoc
- Mimořádné situace
- Fond na rozvoj stávajících projektů
- Pomoc do Indie (dar na realizaci vzdělávacích projektů pro děti a mládež v oblasti Bangalore, provoz školního autobusu v oblasti Mansapur)

Každá skupinka koledníků Tříkrálové sbírky má u sebe zapečetěnou pokladničku se znakem Charity ČR, průkaz vedoucího skupinky, na kterém je číslo shodné s číslem pokladničky, a občanský průkaz, kterým se v případě potřeby prokazuje.

Více o Tříkrálové sbírce najdete na:
www.uo.charita.cz
nebo **www.trikralovasbirka.cz**

POMOC CHARITY ČR VE SVĚTĚ

Charita ČR se strukturálně dělí na archidiecézní charity, oblastní a farní charity.

V České republice je více než 320 Charit a pracuje v nich cca 7.300 zaměstnanců. Během roku poskytnou služby více než 100.000 klientům a tisícům dalších poskytují pomoc anonymně.

Charita ČR je členem mezinárodní sítě Charit a pomáhá v místech různých humanitárních katastrof nebo válečných konfliktů (např. Nepál, Sýrie, Ukrajina, Haiti atd.). Ve spolupráci s místními zahraničními organizacemi Charit, které operují přímo v místě neštěstí, se vždy zjišťuje aktuální potřeba potravin, zásob atd., a následně se tento materiál nakupuje přímo v místě nebo co nejbližší místu použití. Proto je tato pomoc efektivní a ekonomická. Také na tuto pomoc přispíváte v **Tříkrálové sbírce** – 10 % z výtěžku je určeno na humanitární zahraniční fond, ze kterého se pomoc poskytuje.

Charita ČR spolu s dalšími oblastními či diecézními Charitami pomáhají ve 30 zemích světa, především v rámci humanitární pomoci, ale také v oblasti zdravotnictví, sociální péče nebo vzdělávání.

Info o působení Charity ČR ve světě najdete: <http://svet.charita.cz/>

CHARITNÍ OŠETŘOVATELSKÁ SLUŽBA A DOMÁCÍ HOSPICOVÁ PÉČE

OŠETŘOVATELSKÁ SLUŽBA nabízí odbornou zdravotní péči v domácím prostředí nemocného. Tato péče je ordinovaná lékařem a hrazená zdravotními pojišťovnami.

SLUŽBA DOMÁCÍ HOSPICOVÉ PÉČE umožňuje těžce nemocným strávit poslední dny života doma, v kruhu svých blízkých. Vychází z doporučení lékaře, přání a potřeb pacienta i pečující rodiny. Každý rok pořádají sestry pro pozůstalé rodiny setkání, na kterém se mohou vzájemně sdílet, povzbuzovat nebo předávat zkušenosti.

Obyčejně si představujeme smrt v příkré protivě k životu a velmi zřídka myslíme na to, že je vlastně přirozeným konečným výsledkem delšího procesu, který se děje v organismu hned od prvního výkřiku.
T.G.Masaryk

Paní Ivana Štantejská z Ústí nad Orlicí se starala o svého tatínka, Jindřicha Pecháčka, a dělí se o svou zkušenost se službou domácí hospicové péče:

Tatínek během krátké doby zhubnul 25 kg. Měl neustálý průjem, za který se styděl, a tak to nechtěl řešit. V únoru 2015 jsme ho donutili jít na vyšetření, na kterém se zjistila rakovina tlustého střeva. Lékaři řekli, že by se to dalo operovat, ale tatínek by musel přibrat, aby to tělo vydrželo, vážil nějakých 50 kg. Čekali jsme měsíc, ale nebylo to v jeho silách. Lékaři proto navrhli stomii, aby se mu ulevilo. Ještě před zákrokem se jeho stav hodně zhoršil a přestal chodit. Při propouštění z nemocnice lékaři navrhli LDN, ale to jsme odmítli. Chtěli jsme ho mít za každou cenu doma, a vlastně jsme ani nedomýšleli, co to bude obnášet. Naštěstí nám MUDr. Hladíková vyšla hodně vstříc a poradila Charitu, o které jsem do té doby neměla vůbec tušení. Starali jsme se o tatínka společně s maminkou a sestrou, která dojížděla ze Sloupnice 2-3x týdně. Maminka ale před pěti lety prodělala mozkovou příhodu, a tak její síly byly omezené. Zpočátku mi sestřičky všechno vysvětlily, poradily, abychom si vypůjčili polohovací postel, která nám hodně ulehčila péči. Byly 24 hodin na telefonu, takže když jsme potřebovali s něčím poradit, mohli jsme zavolat. Udělali jsme tatkově pokojíček a během dvou dnů zařídili vše potřebné.

Sestřičky k nám chodily dvakrát denně, píchly mu injekci proti embolii, umyly, a hlavně s tatínkem mluvily. To pro něj bylo velmi důležité, on se na ně moc těšil. Vždycky už se ptal, která přijde, a vždycky úplně pookřál. Všechny byly laskavé, spolehlivé, veselé a při tom vtipkování dělaly naprosto odborně svoji práci... Já jsem se na ně také těšila, protože nás vytrhly ze stereotypu. Jsou to naprosto profesionálky – ve všem. Mají zkušenosti, takže jsem jim byla vděčná, když mi řekli, že tatínek má před sebou tak měsíc života, ať se připravíme. Pro mě bylo těžké vidět, jak urputně bojuje a chce žít, a ono to nejde... Den před smrtí mi sestřička řekla, že do 24 hodin tatínek patrně zemře, a měla pravdu. Seděli jsme u něj a čekali, až vydechne naposled. Bylo na něm vidět, že nemá bolesti a vyzářovala z něj taková spokojenost. Byl rád, že jsme kolem něj. Když zemřel, zavolali jsme lékaře a pak sestřičky tatínka umyly a oblékly ho.

Maminka nesla jeho odchod velmi těžce, no a nás to taky zaskočilo. Zemřel v 71 letech 29. května – z úplného zdraví byl do tří měsíců konec... Chybí nám. A i když se člověk snaží připravit, stejně dodnes čekám, že se otevřou dveře a v nich se objeví on. Tatka byl hodně kamarádský, vášnivý modelář, ještě do loňska lepil letadýlka. Byl také velmi statečný, nikdy si nestěžoval.

Tato zkušenost nás jako rodinu hodně stmelila a hodně nám dala lidsky. Charitu všude chválím – je tady někdo, kdo vám pomůže důstojně a lidsky se postarat o vašeho blízkého a rozloučit se s ním. Klobouk dolů před sestrami, byly pro nás velkou oporou. Je to služba k nezaplacení.“

Pan František Štěpánek (84) byl celý život velmi vitální člověk – velký dřič, nimrod tělem i duší, který o své lásce k přírodě napsal dokonce knihu. Paní Denisa Štěpánková z Libchav se o svého tchána starala se svým mužem posledních měsíc jeho nemoci.

Upana Štěpánka se projevilo onkologické onemocnění, které se již nedalo léčit. Rodina se rozhodla o tatínka se postarat doma, a požádali o pomoc charitní hospicovou péči: „Manželovi rodiče žili v Polici nad Metují a my tady v Libchavách,“ vypráví paní Štěpánková. „Když se dědečkův zdravotní stav v září 2014 zhoršil, převezli jsme ho do pardubické nemocnice, a tam se domluvili, že chemoterapii vzhledem k věku a špatné snášenlivosti už nepodstoupí. Jezdil tam ale na různá vyšetření a procedury. Vždy jsme pro něj manžel nebo já jeli do Police, zavezli ho do Pardubic a pak zpět do Police a domů do Libchav. O Vánocích k nám ještě přijeli s babičkou autem a vše se zdálo být v pořádku, i když říkal, že mu není dobře. Od ledna to byl pro nás stres – báli jsme se každého telefonu, protože to znamenalo sednout do auta a jet do Police. Nemoc se začala viditelně projevovat v lednu 2015 – dědeček začal hůř chodit, málo jedl a jeho stav se horšil. Přemýšleli jsme, co udělat, a rozhodli se vzít rodiče k nám do Libchav.“

Manželé Štěpánkovi se rozhodli, že udělají vše pro to, aby si tatínka mohli nechat doma. Lékaři mu dávali rok života, a tak se syn se svou manželkou připravili na to, že rok podřídi své životní i pracovní záležitosti této životní situaci. Paní Denisa zůstala doma, aby o svého tchána pečovala.

vala. Ještě před tímto krokem se ale informovali na Charitě v Ústí nad Orlicí o možnostech pomoci. O službě domácí hospicové péče si Štěpánkovi přečetli v Charitních aktualitách, které roznáší Tři králové: „Vždycky se na koledníky s dcerkami velice těšíme a Tříkrálovou sbírku rádi podporujeme,“ říká a pokračuje: „Sestřička, které jsem volala, byla nesmírně příjemná a ujistila nás, že se nemusíme vůbec bát. Charita a její hospicová péče byla pro nás velká opora, neumím si představit, že bychom na to zůstali sami nebo pokud by volali lékaře. Po tomto ujištění jsme tedy přestěhovali rodiče k nám, a ještě ten den večer jsme volali sestřičku, aby přichla dědovi večerní injekci na bolest.“

Druhý den v Ústí na Charitě sestra podrobně seznámila rodinu s tím, co je čeká, co budou potřebovat, doporučila zapůjčení toaletního křesla a zvedáku.

„Nejdřív k nám sestřičky jezdily jednou denně, pak dvakrát a kdykoli jsme mohli zatelefonovali a poradit se,“ uvádí paní Štěpánková, „ráno udělaly hygienu, pomohly mi s jeho přesunutím na postel, poradily nám spoustu praktických věcí – jak člověka chytout, aby ho to nebolelo, kdy dát pít brčkem, kdy lžičkou atd. Dědeček byl nejdřív ve stresu a nervózní, bylo pro něj těžké přijmout ten stav bezmocnosti, protože celý život byl velmi aktivní. Měl metastázy v kostech, takže sebemenší pohyb ho velmi bolel. Postupně se medikací bolesti zmírnil, a on se zklidňoval. Sestřičky konzultovaly jeho stav s hospicovým lékařem, kdykoli

jsem jim mohli zavolat a poradit se, kdykoli jsme potřebovali, přijely. Tuto péči hodně oceňovala i babička, a proto se cítila jistě. Byli jsme až překvapeni, jak to vše nesla klidně.“

Rodina oceňuje zkušenosti sester: „Ke konci chtěla babička na pár dní odjet do Police něco udělat do jejich domu,“ vypráví paní Denisa, „ale sestřička jí říkala, ať raději nejedí, že dědečkův odchod se blíží. A její rada se ukázala jako správná, protože opravdu během těch dní, co chtěla babička odjet, zemřel. Zemřel u nás po třech týdnech, 15.5.2015 a zemřel krásně – v jednu chvíli už se nenadechl... Zemřel tak, jak si přál – doma mezi svými. A pro nás byly ty tři týdny nezapomenutelné. Stihli jsme si říct to, co bylo potřeba. Sestra nás upozornila na tuto možnost – vyříkat si vše, co potřebujeme. A tak večer, když byl dědeček vzhůru, manžel u něj často seděl a povídal si... Bylo to fajn – pro něj i pro nás.“

Na závěr hodnotí paní Štěpánková Charitu a službu domácí hospicové péče:

„Jsme moc rádi, že jsme dědečka mohli mít doma, a že nám Charita pomohla. Byla to pro nás velká jistota. Všechny sestřičky byly naprosto úžasné. Měli jsme pocit, že dědeček pro ně není jen pacient, ale blízký člověk. Všechny, které k nám chodily, byly nesmírně vitální, lidské, jemné, a přitom profesionální. Vždy si věděly rady a velmi dobře odhadovaly situaci přímo na místě... Bylo by dobré, kdyby lékaři v ordinacích tuto variantu

rodinám nabízeli. Ne každý může zůstat doma a pečovat o svého blízkého, ale často to lidé chtějí udělat, a s Charitou to jde.“

Domácí hospicovou péči loni také podpořili:

Obchodní družstvo Konzum Ústí n.Orl. a jeho zákazníci podpořili v r. 2015 Oblastní charitu Ústí n.O. Díky projektu „Společně za úsměv“ získala 14.441,- Kč na pořízení injekčního dávkovače léků pro potřeby domácí hospicové péče. Tato zdravotnická pomůcka umožňuje kontinuální podávání léků, a zmírňuje tak bolesti pacientů.

Nadace ČEZ poskytla Oblastní charitě Ústí nad Orlicí příspěvek ve výši 200.000 Kč v rámci dotačního programu „Podpora regionů“ na zajištění dostupnosti Domácí hospicové péče v okrese Ústí nad Orlicí.

Tříkrálová sbírka 2015

KONTAKTY:

Ústí nad Orlicí:
Petra Kaplanová,
vrchní sestra
17. listopadu 69
tel. 731 402 340

Česká Třebová:
Dana Tajstrová
Matyášova 983
tel. 731 402 330

Choceň:
Pavla Pražáková
Pernerova 1573
tel. 731 402 332

Lanškroun:
Gabriela Smoláková
Nám. A.Jiráska 2
tel. 731 402 339

Letohrad:
Helena Jurenková
Na Kopečku 356
tel. 731 402 338

PŮJČOVNA KOMPENZAČNÍCH POMŮCEK

Tato služba usnadňuje domácí péči. Vhodné kompenzační pomůcky přinášejí větší komfort pečujícími osobám i pacientovi.

V našich půjčovnách si můžete zapůjčit např.

- elektrické a mechanické polohovací postele
- antidekubitní matrace
- stolek k lůžku
- hrazda volně stojící k posteli
- mechanické invalidní vozíky
- toaletní vozíky a židle
- chodítka – krokavací, s línem, čtyřkolové s brzdami
- nástavce na WC
- sedačky na vanu
- koncentrátor kyslíku
- cvičební přístroj Motomed
- klíny na polohování

Vysoušeče – k odstranění nežádoucí vlhkosti interiéru

Nabídka speciálních pomůcek

Oblastní charita Ústí nad Orlicí nabízí k zapůjčení speciální pomůcky pro handicapované občany, které jim umožňují a usnadňují pohyb v přírodě. Pomůcky pořídila Oblastní charita díky partnerství v projektu MAS Orlicko „Orlické hory pro všechny“.

- elektrický skútr
- tandemové kolo
- tandemová tříkolka
- kolo s plošinou pro invalidní vozík
- odlehčené invalidní vozíky

Do půjčovny chodí většinou rodinní příslušníci pacientů – děti, vnoučata – aby vypůjčili potřebnou pomůcku pro svého dědečka, babičku, tatínka, maminku. Řada lidí takto nezištně pečuje doma o své blízké někdy i dlouhé roky.

S klienty půjčovny kompenzačních pomůcek se tedy většinou přímo nesetkáváme, jednou z mála výjimek je paní K. z Letohradu, která si půjčila elektrickou polohovací postel v r. 2009 po zlomenině nohy. Paní je 84 let, a ačkoli se její stav od té doby hodně zlepšil, postel má stále zapůjčenou. Na její návštěvu v půjčovně se vždy těšíme, protože z ní vyzraje optimismus, vděčnost a smysl pro humor. Na adresu Charity paní K. říká: „Mně se vám z té vaší postele tak dobře vstává! Kdybych věděla, že budu tak dlouho živa, koupila bych si ji, ale teď už to nemá cenu. Já kdybych neměla ty čtyři slepice, tak z ní ani nevstanu, jak dobře se mi na ní leží!“

KONTAKTY:

Letohrad, Na Kopečku 356
Marie Macháčková,
tel.: 731 598 830, 465 620 249
E-mail: pujcovna.let@orlicko.cz

Ústí nad Orlicí
17. listopadu 69,
sr. Pavla Rychnovská, tel.: 731 402 314
e-mail: pujcovna.uo@orlicko.cz

Lanškroun
Havlíčková 1129
Věra Štefanová, tel.: 733 611 556
e-mail: pujcovna.lan@orlicko.cz

Aktuální ceník a provozní dobu najdete na www.uo.charita.cz

DŮM POKOJNÉHO STÁŘÍ SV. KRYŠTOFA

Dům pokojného stáří sv. Kryštofa byl otevřen v r. 1999, po rekonstrukci původních bytůvek, a je zde nabízeno 18 nájemních bytů. Loni jsme zde 11. září oslavili Den charity. V rámci dne otevřených dveří jeden z klientů provedl návštěvníky svou bylinkovou zahrádkou, zájemci si prohlédli některé nájemní byty nebo se za-

poslouchali do podmanivých rytmů skupiny Šedousbend.

Kontakt:

Dům pokojného stáří sv. Kryštofa
Veronika Šimková
Sokolská 68, Ústí nad Orlicí-Kerhartice
Tel. 731 402 341

CHARITNÍ PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Poslání:

Služba poskytuje pomoc při zvládání činností, které si klient nemůže vykonat sám z důvodu svého věku nebo zdravotního stavu. Podporuje klienty se sníženou soběstačností tak, aby mohli co nejdéle zůstat ve svém domácím prostředí.

Cílová skupina:

- senioři
- osoby se zdravotním postižením (osoby dlouhodobě nemocné nebo s přechodným zhoršením zdravotního stavu)

Cíl služby:

- umožnit klientům co možná nejdelší pobyt v jejich přirozeném domácím prostředí
- překlenout náročnou životní situaci rodiny, způsobenou zdravotní indispozicí osoby, na niž jsou jiní závislí
- poskytnout jim bezpečnou a odbornou službu
- posilovat jejich soběstačnost
- zmírňovat jejich sociální izolaci a osamělost

Návaznost na další služby Oblastní charity:

- Charitní ošetrovatelská služba
- Regionální půjčovna kompenzačních pomůcek
- Osobní asistence
- Domácí hospicová péče
- Občanská poradna

Kontakt:

Ústí nad Orlicí
Veronika Šimková
Sokolská 68, Ústí nad Orlicí-Kerhartice
Tel. 731 402 341
Letohrad:
Helena Jurenková, Na Kopečku 356
Tel 731 402 338

OBČANSKÁ PORADNA

- Občanská poradna Ústí nad Orlicí (dále jen OP) poskytuje odborné sociální poradenství. Poradenskou činnost zahájila již v roce 2003. Je jednou z registrovaných sociálních služeb Oblastní charity Ústí nad Orlicí a stala se nedílnou součástí nabídky sociálních služeb na celém Orlickoústecku.
- OP je součástí Asociace občanských poraden, která podporuje rozvoj a principy odborného sociálního poradenství
- OP poskytuje poradenské služby všem, kteří jsou v obtížné životní situaci, nebo jim taková situace hrozí, a nevědí, jak ji řešit. OP nabízí provázení po celou dobu řešení klientovy situace.
- OP poskytuje bezplatnou pomoc prostřednictvím odborně vyškolených sociálních pracovníků. Zachovává naprostou diskretnost, vystupuje nestranně a je nezávislá na jiných subjektech nebo institucích.

OP nabízí pomoc v těchto oblastech:

- **sociální služby** – informace o službách, předání kontaktů
- **sociální dávky** – informace o sociálních dávkách, sepisování žádostí a odvolání proti rozhodnutí
- **důchodové pojištění** – informace o důchodech, sepisování námitek
- **nemocenské pojištění** – informace o dávkách
- **bydlení** – informace o nájmu a podnájmu (smlouva, výpověď), pomoc při vymáhání dluhů z nájmu, nehledáme nové bydlení
- **sousedské vztahy** – práva a povinnosti sousedů, sepisování stížností a žalob
- **pracovní vztahy** – informace o pracovní smlouvě a vzniku i zániku prac. poměru, sepsání výpovědi či dohody o ukončení prac. poměru, informace o dovolené, odpovědnosti za škodu, nehledáme novou práci
- **zaměstnanost** – informace o evidenci ÚP, podpoře v nezaměstnanosti apod.
- **rodina a mezilidské vztahy** – informace o vzniku a zániku manželství, sepsání návrhu na rozvod, na svěřeni dětí do péče, na stanovení výživného, na úpravu styku s dětmi, na výživné pro manžela/ku apod., domácí násilí
- **majetkoprávní vztahy** – informace o vlastnictví, spoluvlastnictví, společném jmění manželů, věcných břemenech, náhradě škody, dědění, darování apod.
- **ochrana spotřebitele** – pomoc při vymáhání práv, při komunikaci s prodejcem, při reklamaci apod.
- **dluhová problematika** – pomoc při komunikaci s věřiteli, se splátkovým kalendářem, s návrhem na platební rozkaz, s odporem proti platebnímu rozkazu, s řešením exekucí, se zastavením exekuce, s komunikací s exekutory, s oddlužením dlužníků i věřitelům

Ve všech oblastech poradenství je poskytována aktivní pomoc, tj. sepisování různých dopisů, podání, vyjádření, žádosti, návrhů, žalob, opravných prostředků aj., posouzení věcné správnosti listin, vysvětlení dokumentů, vypočítání splátky apod.

Od začátku roku 2015 OP rozšířila svoji provozní dobu. V květnu 2015 bylo otevřeno nové kontaktní místo v České Třebové. Všechna kontaktní místa je možné navštívit každý týden.

KONTAKTY

Tel.: 734 281 415 (denně v provozní době)
465 520 520 (Ústí nad Orlicí, záznamník)
468 003 465 (Vysoké Mýto)
Po zanechání vzkazu na záznamníku voláme zpět.
e-mail: poradna@orlicko.cz
www.uo.charita.cz, www.obcanskeporadny.cz
Pondělí: Ústí n.Orl. 9 – 12 h., 13 – 16 h.
Česká Třebová 9 – 12 h.

Úterý: Králíky 9 – 12 h.

Středa: Vysoké Mýto 9 – 12 h.

Čtvrtek: Ústí nad Orl. 9 – 12 h., 13 – 16 h.
Letohrad 9 – 12 h.

Pátek: Lanškroun 9 – 12 h.

FB: Občanská poradna Ústí nad Orlicí

Do OP Ústí nad Orlicí je možné se objednat.
Aktuální provozní dobu si, prosíme, ověřte na www.uo.charita.cz

OP Ústí nad Orlicí

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
17. listopadu 69, 562 01 Ústí nad Orlicí

OP Česká Třebová

Městský úřad
Staré náměstí 77, 560 02 Česká Třebová

OP Králíky

Gymnázium a ZŠ Králíky
Moravská 647, 561 69 Králíky

OP Vysoké Mýto

Centrum sociálních služeb
Plk. B. Kohouta 914, 566 01 Vysoké Mýto

OP Letohrad

Oblastní charita Ústí nad Orlicí
Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad

OP Lanškroun

Centrum sociálních služeb
Havlíčková 1129, 563 01 Lanškroun
Nebojte se na nás obrátit, rádi se Vám budeme věnovat.

Občanská poradna Ústí nad Orlicí se loni zapojila do programu ČSOB Nadačního fondu vzdělávání projektem „Zvýšení dostupnosti služeb občanské poradny na Orlickoústecku“.

Projekt, který si klade za cíl zajistit pravidelný provoz pěti kontaktních míst a zvýšit odbornost poradce, byl podpořen Nadací ČSOB částkou 49.500,- Kč.

Občanskou poradnu a její kontaktní místa vyhledá na Orlickoústecku každoročně kolem 900 osob.

Občanskou poradnu podpořilo loni také občodní družstvo KONZUM. Výtěžek z dalšího ročníku projektu „Společně za úsměv“, kterým zákazníci podporují vybraný projekt regionálních neziskových organizací byl tentokrát určen na vybavení nových prostor Občanské poradny v Ústí nad Orlicí.

Služba byla podpořena z Tříkrálové sbírky 2015

OSOBNÍ ASISTENCE

Služba je určena seniorům a lidem s různými typy postižení z celého orlickoústeckého okresu. Osobní asistent pomáhá lidem v jejich domácím prostředí s tím, co kvůli svému zdravotnímu stavu nezvládnou sami.

V létě jsme navštívili rodinu pana S., kterému Oblastní charita poskytuje službu osobní asistence.

Paní Kechnerová pracuje jako osobní asistentka v Oblastní charitě 6 let. Současného klienta, pana S., měla v době návštěvy v péči pět měsíců. Převzala ho v prosinci 2014 po zlomenině krčku. Po operaci nohy a propuštění z nemocnice byl velmi zsláblý a apatický a rodina se obávala, jak péči o manžela a tatínka zvládnou.

„Měli jsme štěstí, že paní Kechnerová bydlí v sousedství, a tak jsem ji požádala o službu osobní asistence. Pomohla nám zařídit na charitě půj-

čení polohovací postele, chodítka, toaletní židle a servírovacího stolu k posteli. Zpočátku sem chodily i sestry píchat manželovi injekce na ředění krve, vyměnit cévku,“ uvádí klientova manželka a pokračuje: „po návratu z nemocnice jen ležel, nemohl se na posteli ani posadit, krmili jsme ho a pil brčkem.“

Díky péči své manželky a pomoci osobní asistentky se ale jeho stav postupně zlepšoval. Začal projevoval zájem o dění kolem sebe, sledovat televizi, číst časopisy, knížky, luštit křížovky.

„Pokroky jsou vidět každý měsíc,“ říká paní Kechnerová, „je to dobrý klient, protože se nelituje. Sám od sebe cvičí na posteli půl hodiny ráno, půl hodiny odpoledne. Společně pak cvičíme nohy a jemnou motoriku, chodíme s chodítkem, denně pomáhám s hygienou na posteli a dvakrát týdně s koupelí ve vaně, hodně povídáme...“

Pan S. má i ve svých 85 letech stále bystrou mysl a často je dobře naladěný: „Ještě před měsícem

jsem se nenapil z hrnečku, neoblékl, neoholil, a teď to udělám! Tak jsem rád... netrápím se tím, co nemůžu...“ a vypravuje také o svém působení v ochotnickém divadle, o své zálibě v turistice, Mikulášských besídkách nebo o vyučování hře na trubku v ústecké „Zušce“.

Společně s manželkou jsou svoji 56 let a jak bere péči o manžela právě ona? „Když má člověk druhého rád, tak to nebere jako oběť, ale jako samozřejmost. Vždyť jsem mu na radnici slíbila věrnost ve zdraví i v nemoci...“ dodává paní Alena a pochvaluje si paní Kechnerovou, která jí kromě pomoci s péčí o manžela dodává i potřebnou psychickou oporu.

Kontakt:

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad
Bc. Marie Maříková
Tel.: 734 769 711
e-mail: osobni.asistence@orlicko.cz

CENTRUM POD STŘECHOU LETOHRAD

V Centru pod střechou vytváříme prostor pro mezilidské vztahy, osobnostní růst i vzdělávání. Už více než deset let zde najdete služby určené **rodinám s dětmi** (Rodinné centrum Mozaika), **dětem a mládeži** (Nizkoprahové zařízení pro děti a mládež Street), a také různé **volnočasové aktivity** včetně oblíbeného příměstského tábora.

V **RODINNÉM CENTRU MOZAIKA** se snažíme vytvořit příjemnou neformální atmosféru. Nabízíme zde prostor pro vzájemné sdílení a výměnu životních zkušeností v oblasti rodiny, partnerství, výchovy dítěte. Dětem se u nás většinou líbí, rády se zapojí do připravených programů. Velmi oblíbené jsou již tradiční *Zpívánky*, při kterých si děti s maminkami nejen zapívají, ale také zatancují, naučí se nové říkanky a písničky. Součástí je také vyrábění z různých

materiálů, při kterém klademe důraz na rozvoj jemné motoriky. Děti se dostávají z uzavřeného rodinného prostředí a dochází zde k přirozené socializaci mezi vrstevníky. Maminky mají čas na probírání „obyčejných věcí“ kolem dětí, popovídání s kamarádkami, na které nemají jindy čas. Prostřednictvím pestré nabídky odborných workshopů, seminářů a přednášek funguje Mozaika také jako zdroj různých informací a inspirací v oblasti posílení rodičovských kompetencí. V roce 2015 jsme nově nabídli *Poradnu pro*, kterou vedou speciální pedagog a psycholog. Nabízíme také individuální psychologické poradenství. Dvakrát do měsíce probíhá aktivita *Jak na to*, která je zaměřena na chod domácnosti, rodinný rozpočet, vaření apod. Maminky mohou využít cvičení na míči a jógu, při těchto aktivitách jim rádi pohlídáme děti. Cvičení pak

mohou využít i takové maminky, které nemají možnost hlídání. Organizujeme také burzy oblečení a hraček, *Podzimní odpoledne* pro prarodiče a vnoučata, *Pochod svítýlek*, v prosinci k nám pravidelně zavítá *Mikuláš*. Otevřeno máme každý den dopoledne, ve čtvrtek také odpoledne.

NÍZKOPRAHOVÉ ZAŘÍZENÍ PRO DĚTI A MLÁDEŽ (NZDM) STREET nabízí a poskytuje pomoc, podporu a zázemí dětem a mladým lidem od 6 do 20 let z Letohradu a okolí, kteří potřebují řešit různé životní otázky. Street poskytuje bezpečné místo, kde může mládež smysluplně trávit volný čas a rozvíjet své vlastní aktivity. Díky pestré nabídce volnočasových aktivit, poskytování informací, odborné podpoře a pomoci pomáhají pracovníci orientovat

Nové pískoviště bylo pořízeno z výtěžku charitního plesu

mladého člověka. NZDM Street má otevřeno každý všední den v odpoledních hodinách. Od letošního roku došlo ke změně otevírací doby v důsledku snížení věku cílové skupiny.
 Pondělí 12:00 – 17:00, 17:00 – 18:00 Individuální konzultace (doučování)
 Úterý 12:00 – 17:30
 Středa 12:00 – 15:30 Individuální konzultace
 Čtvrtek 12:00 – 17:30
 Pátek 12:00 – 16:30

Zeptali jsme se několika uživatelů služby, jak dlouho navštěvují Street, co zde nejčastěji dělají, a zda jim někdy jeho pracovníci pomohli?

- Street navštěvuji zhruba 4 roky. Nejčastěji si tu povídám s kamarády, hrajeme různé hry – nejčastěji Carcassone. Také jsem dřív hodně využíval zkušebnu, když jsem ještě trénoval beatbox, teď už na něj není čas. Pracovníci mi tu vždy pomohli – se školou i s osobními věcmi. /L.
- Klub navštěvuji tak půl roku. Hodně tu hrajeme stolní hry, povídáme si a nebo jsme na počítači. Pomohli mi tu se školou, hlavně s psaním diktátů. /J.
- Chodím sem zhruba rok. Nejčastěji se tady učím, hraju kulečnick, ping-pong, jdu na počítač, nebo hraju stolní hry. Pomohli mi tu s učením. /E.
- Už to budou 4 roky, co sem chodím. Někdy se tu věnuju škole, potom hrám, pokecu, bavím se často s pracovníky. Mnohokrát mi tu pomohli s různými mými problémy a školou. /A.

Smysluplné trávení volného času nabízíme prostřednictvím **ZÁJMOVÝCH (VOLNOČASOVÝCH) AKTIVIT**. Předškolní děti u nás navštěvují tvořivou hernu. Rozmanité činnosti umožní dětem seznámit se s mnoha výtvarnými pomůckami a materiály formou hry a výtvarných pokusů. Součástí herny jsou grafomotorická cvičení, která pomáhají dětem v kvalitním nácviku psaní. Totéž platí také pro starší výtvarníky, kteří se postupně zdokonalují a odnášejí si domů čím dál propracovanější díla. Tvořivými chlapci je velmi oblíbený kroužek *Modeláři*. Děti se zde učí zručnosti a přesnosti. Za rok, za dva zvládnou sestavit i složitější modely. V loňském roce jsme otevřeli kroužek *Fotografování* pro dospělá a starší děti. Pro rok 2015/2016 jsme připravili novinky - *Cvičebně pohybový kroužek* pro děti z mateřských škol, *Přírodovědný kroužek*, *Klub deskových her* a *Francouzštinu*.

Zájemci o fotografování se pod vedením Mgr. Jaroslava Tichého učí obsluhovat fotoaparáty, rozumět jejich používání a funkcím, průběžně fotili i v terénu – sportovní utkání malých fotbalistů, přírodní motivy v parku nebo si vytvořili vlastní vánoční pohled. V září uspořádali účastníci fotokroužku v prostorách letohradské zámecké restaurace poutavou výstavku svých prací.

OHLÉDNUTÍ ZA PŘÍMĚSTSKÝM TÁBOREM

I o letošních prázdninách připravil tým Centra pod střechou pro děti pět táborových týdnů plných dobrodružství, her, zábavy, tvoření a poznávání.

První tábor byl turistický, a spolu s dalšími dvaceti turisty jsme se vydávali poznat nejrůznější zákoutí letohradského okolí. I přes extrémní výkyvy počasí se nám podařilo všechny dny úspěšně zvládnout – program jsme ovšem museli přizpůsobit počasí, a vyhýbat se tak lesům, kde došlo k pádu stromů během srpnové větrné bouře.

Druhý tábor byl zaměřen na integrovaný záchranný systém, který funguje v ČR. Každý den byl jinak tematicky zaměřený – hasiči, policie, záchranka a také vojáci. Společně jsme se vydali na výlet na tvrz Hanička v Králíkách.

Ve třetím týdnu jsme cestovali kolem světa ve stroji času. Podívali jsme se do historie a přes přítomnost jsme se přenesli do budoucnosti. Ocitli jsme se také v Číně a na dalších zajímavých místech. Na výletě do pravěké osady v České Třebové jsme se dozvěděli a vyzkoušeli si, jak lidé v této době žili, co dělali, čím se živili. Děti měly příležitost vyrobit si kožené náramky, upomínkovou minci a další předměty.

Předposlední tábor nesl název Bang! Cesta divokým západem. Při tomto táboře jsme se inspirovali zmiňovanou hrou – táborníci měli za úkol plnit různé úkoly, aby zneškodnili zlého Sheriffa – tento úkol se jim nakonec povedl. V tomto týdnu jsme zaměřili na výlet do tábořiště Vochtánka v Potštejně do indiánského městečka.

Poslední týden byl zaměřen na děti, které rády tvoří. Šikulové zkusili různé výtvarné techniky, od keramiky, kašírování, linorytu, šití, výroby svíček, hodin apod. a na památku si odnesli spoustu hezkých výrobků.

I přes předem připravený a propracovaný program jsme museli spoustu aktivit uzpůsobit krásnému letnímu počasí, takže si táborníci užili i mnoho koupání a vodních her na místním koupališti.

Příští rok se těšíme na další tábory, které budou také plně poznávání, tvoření, zábavy a smíchu.

*Za tým Centra pod střechou
 Lenka, Petra, Dominika*

Kontakty:

Centrum pod střechou, Taušlova 714, 561 51 Letohrad, e-mail: podstreichou@seznam.cz
 RC Mozaika: Petra Jarošová, Tel.: 731 402 336
 NZDM Street: Lenka Doubravová, Tel.: 731 420 344
 Facebook: NZDM Street-Letohrad
 Facebook: Rodinné centrum Mozaika Letohrad

Na příměstském táboře

KAŽDÝ ČLOVĚK MÁ ODPOVĚDNOST SÁM ZA SEBE...

Paní Mgr. Silvia Kubanková pomáhá jako dobrovolník v Rodinném centru Mozaika v Letohradě s hlídáním dětí. Když mají maminky jiný program, ona zatím dokáže zabavit jejich ratolesti. A není divu: celý život pracovala jako psycholožka, a tak má k lidem hodně blízko...

Jak jste se dostala k dobrovolnictví v rodinném centru?

Před 5 lety jsem odešla do důchodu a přestěhovala se s manželem ze Slovenska do Letohradu, abychom byli blíže k dětem a vnoučatům. A i když byla stále práce kolem domku, postupně mi začal chybět větší kontakt s lidmi a chtěla jsem být někomu užitečná. Chodila jsem občas kolem inzerátu, kde hledali do Rodinného centra Mozaika dobrovolníka na hlídání. Přemýšlela jsem o tom, říkala jsem si, že už nejsem nejmladší... Nakonec jsem dostala odvalu a napsala e-mail. Od té doby tam chodím a chodím tam moc ráda. Když děvčata v Centru zjistila, že mám praxi v psychologii, byla jsem vedoucí Centra oslovena, zda bych neudělala i přednášky pro maminky.

Za svou praxi jste pracovala třeba jako psycholog v psychiatrické léčebně, sociální kurátor, odborný sociální poradce, psycholog v dětském diagnostickém ústavu, ale za srdeční záležitost považujete práci s lidmi s mentálním postižením. Čím vás tato práce zaujala?

V Bratislavě jsem pracovala v letech 2007–2009 ve Sdružení na pomoc lidem s mentálním postižením. To byla Republiková centrála SR, kde byly rodinám s mentálně postiženým členem poskytované sociální služby a odborné poradenství, jak žít s dítětem s mentálním postižením, pomoc při orientaci v zákonech atd. Byla jsem vedoucí chráněného bydlení, které mělo za úkol pomáhat při integraci lidí s mentálním postižením do společnosti a učit je samostatnosti přiměřené k jejich postižení. Pro děti tam byl vždy připraven vzdělávací program, a rodiče zatím seděli na chodbě a čekali. Vedení se

rozhodlo, že je potřebné poskytovat specifické psychologicko-sociální poradenství pro tyto rodiče. S rodiči nikdo tímto způsobem dosud nepracoval. A byli jsme na Slovensku první, kdo se jim věnoval. Byla to nádherná práce! Ti rodiče mají většinou snížené sebevědomí – není divu, pro každého to je velká citová rána. Nebyli vůbec zvyklí, že by se jim někdo věnoval. Oni věděli, že musí plnit nějaká doporučení a postupy vůči svým postiženým dětem a stále řešili jen ty děti. Ale my jsme začali vytahovat na světlo to, co je uvnitř nich samotných – to byly emoce! Vždycky jsme měli nějaké téma, fungovala tam zpětná vazba, já jsem dobíjela je a oni nabíjeli mě. To byla krásná práce...

Pracovala jste také v Dětském diagnostickém ústavu v Praze a z dob svých studií máte praxi ve výchovném ústavu. V čem vidíte problém, že děti vůbec v takových ústavech jsou?

Děti jsou v těchto zařízeních už jen jako důsledek. Důsledek nedostatečného nebo problematického rodinného prostředí, případně dalších sociálních faktorů. Příčina je ale obvykle v rodině... Přišli k nám rodiče s tím, že jsou slušná rodina, mají dobré vztahy, ale utíká jim z domu chlapec. Začali jsme rodinnou anamnézou. Už to jim bylo trochu divné – co chcete od nás, my jsme v pohodě, nám nefunguje ten kluk... Zkoumali jsme, jak ta rodina žije, kdy začaly problémy, jak funguje manželství, jaké uznávají hodnoty, vzdělání, životní styl, jak kluk prožíval školu atd. Na první pohled měl všechno – dostal najíst, měl čisté oblečení a pěkný pokojíček. Postupně jsme se dopracovali k tomu, že v té rodině není něco v pořádku. Rodiče na kluka neměli čas, takže citově strádal, neměl vzory. A tak začal utíkat – hledal náhradní řešení. Lásku, přijetí a vzory, které neměl doma, hledal ve svých 12 letech v partě.

Samozřejmě se může stát, že dítě zdědí nějaké nedobré vlastnosti, třeba agresivitu, ale to ještě na vznik poruchy chování nestačí. Vždy se k tomu musí ještě něco přidat, něco nefunguje v rodině, ve škole, mezi kamarády, atd. Za ta léta praxe si myslím, že vše má původ v rodině. Černá ovce v rodině neexistuje. Někdo může zdědit po pradědečkovi špatné vlastnosti, ale na ně se musí ještě něco napojit...

Takový človíček, který má nějaké problematické chování, bývá často srovnáván se svým „hodným“ sourozencem... Je to správné?

Co je to hodný? Pracovala jsem s dvěma děvčaty: jedna byla impulzivní, při sezení třeba hodila něco po matce, která jí ale permanentně nadávala a dávala za příklad její hodnou sestru. Po čase se ukázalo, že ta její sestra je hodná jen proto, že má z matky strach. Panický strach. Z takových dětí obvykle vyrůstají neprůbojní lidé s pocity méněcennosti. Nejraději jsou někde schovaní, ačkoli jsou třeba inteligentně na vysoké úrovni. Co je to tedy hodná holka? To je jen nálepka. Kořen je především v tom, jak rodina funguje, jaké je rodinné prostředí.

Takže žádné srovnávání, ale nalezení vlastní cesty?

Ano. Když nejsou naše psychické potřeby dostatečně naplněny, hledáme náhradu. Tak to funguje i v dospělosti. Moje dobrovolnictví a hlídání dětí je i kompenzace za to, že děti a vnoučata mám daleko. Proto jsem si vymyslela toto, a dělá mně to moc dobře... Současně se cítím užitečná jiným lidem. Vždycky to tak bylo – v životě hledáme náhrady za něco, čeho se nám nedostává...

Co vnímáte jako téma pro současnou rodinu, na co se zaměřit?

Tato doba je velmi rychlá. Že jsou počítače, to je pořádku, máme rychle množství informací. Problém vidím v sociálních sítích. Rodiče by se občas měli zeptat nebo nakouknout přes rameno, s kým si děti píší. V momentě, kdy děti rychle zavírají stránku, mají signál, že něco nemusí být v pořádku. Rodiče dnes nemají na děti čas, hodně pracují, nepovídají si s dětmi, jen jim předávají strohé provozní informace, ale neptají se, co děti trápí, jak něco prožívají a co si myslí o věcech kolem sebe... Pro děti jsou právě sociální sítě náhrada za něco, co nemají doma. Mají virtuální kamarády. Ale co to je za kamarádství, když chybí kontakt člověka s člověkem, když nevidím jeho reakci, neslyším jeho hlas... Esemskou mohu druhého lehce urazit, když nevidím, co s ním ta moje sms udělá, nepodívám se mu do očí. Vytrácí se pocit odpovědnosti a empatie k druhému člověku. Komunikace je formální, povrchní, chybí hlubší prožívání citů a vztahů, které se děje jenom při osobním kontaktu s lidmi. Tohle je chyba. Ale protože jsem idealista, doufám, že se to za nějaký čas otočí.

Působíte vyrovnaně, hodně toho víte o životě, asi už vás máloco překvapí... Co vám životní praxe psycholožky dala lidsky?

Měla jsem hodně přísnou výchovu. A jako malá holka jsem si myslela, že to tak má být. Samozřejmě jsem litovala děti, které prošly něčím jako já, a ony z toho byly deprivované. Postupně jsem došla k tomu, že moralizování nemá cenu. Člověk by měl brát druhého člověka takového, jaký je. Neměl by se nad ním povyšovat, ani před ním ponížovat, ale vnímat jeho dobré i horší vlastnosti. Tak by měl každý vnímat především sám sebe! Pak teprve hledat optimum ve výchově nebo v komunikaci s lidmi – naučit se odpustit člověku, neplakat v koutku, ale konstruktivně komunikovat, poznat, že nic není černobílé... A to je práce každého člověka.

K tomu jsem se za celý život dopracovala, a s pokorou a vděčností považuji za velké štěstí, že jsem na to mohla přijít.

Zní to velmi jednoduše, ale sama naznačujete, že to nebyla pohodlná cesta...

Ano, nebyla to vždy jednoduchá cesta, spíš neustálé hledání „pravdy“. Ale stálo to za to, teď jsem spokojená.

Pocházím z Bratislavy a byla jsem městské zlobivé dítě. V 50. letech nás bylo v baráku

patnáct dětí a já jim dělala šéfku. Dostávala jsem doma výprasky, máma bědovala, co ze mě bude! Neposlouchala jsem, chtěla jsem si prosadit svou, když jsem si myslela, že mám pravdu. To byl tehdy ale běžný model fungování rodiny. Od mala jsem si kladla otázku, proč mě dnes máma zbila? Proč mě trestá? Máma říkala, že zlobím. Ale co to bylo, to zlobení? Treba to, že jsem chtěla někam jít, a ona mně to nedovolila... Máma mi říkala, že jsem černá ovce v rodině. Nevěděla jsem, co tím myslí – prohlížela jsem si ruce, ale nebyly černé. Když jsem to pochopila, měla jsem z toho komplexu, schovávala jsem se před ní... Ale pak jsem se vzchopila a bojovala za sebe. Bylo mi kolem dvanácti let... Uvědomila jsem si, že máma nechápe mou pravdu. Sestra byla právě to hodné dítě, a dnes mně říká, že byla hodná, ale vlastně blbá. Ona mě litovala, že jsem trestána, a proto se bála něco říct a chtít. No vidíte, a já si to zlobení užívala... a pak se mně ty vlastní zkušenosti v praxi velmi hodily. Každý děláme chyby

ve výchově dětí, samozřejmě jsem je dělala i já a budou je dělat i mé děti. Důležité je uvědomit si je, a snažit se jim předcházet.

Jak jste se vyrovnávala s různými těžkými osudy, které lidé mají?

S tím se člověk neumí vyrovnat. Cítím hlavně s dětmi. Kolikrát si uvědomím, že děti, které prošly násilím, se někdy samy stanou v dospělosti násilníky, anebo děvčata si vybírají za muže násilníky...

Každý člověk má odpovědnost za svůj život. Jaký si ho udělá, takový ho bude mít. Nemá právo na nikoho svalovat vinu. Já bych dodnes mohla říkat, že něco nemůžu dělat, protože jsem měla přísnou matku. Ale nemůžu brečet, protože bych se nikam neposunula. Matka byla taková, protože byla přesvědčena, že jedině přísnou výchovou udělá z dětí správné lidi. Dobrá – ale já se chci posunout jinam – a na tom už musím zapracovat sama. V tom mi ni-

kdo nepomůže, to musím chtít jen já sama.

Pracovala jste s nejrůznějšími lidmi, kteří byli postaveni do těžkých životních okolností, se kterými někdy nemohou mnoho udělat. Myslíte, že každý člověk má šanci žít spokojeně? Ať jsme v jakkoli složité životní situaci, má člověk vždy možnost volby? Vždy aspoň nějakou?

Každý si musí najít svoji cestičku. Lidé s mentálním postižením rozumí a vnímají jen část toho, co my, ale oni jsou velmi šťastní... nic jim nechybí. Alkoholici a týrané ženy musí chtít sami – uvědomit si svůj stav a potřebu ho změnit. Ten první krok musí udělat sami. U dětí s poruchami chování musí zapracovat rodina, společnost – jde o to změnit názory na určité věci a nahradit je jinými, adekvátnějšími. Když člověk vidí nějaký problém a uvědomuje si nutnost s tím něco dělat, musí změnit především své chování.

RODINNÉ CENTRUM KOPRETINA SLOUPNICE

V lednu 2015 jsme si připomněli 10. výročí oficiální činnosti RC Kopretina Sloupnice (původně mateřského centra) pod Oblastní charitou Ústí nad Orlicí. Činnost RC Kopretina je orientována především na malé děti od kojeneckého věku po předškolní věk, a to formou dopoledního setkávání maminek, a dále na děti školního věku formou zájmových kroužků.

Dopolední setkávání maminek na mateřské dovolené s dětmi stále probíhá každou středu od 8,00 do 12,00 hod. Kromě maminek na mateřské dovolené ho navštěvují také nezaměstnané maminky a maminky, které centrum navštěvovaly v uplynulých letech, a stále se k nám rádi vrací. Program dopoledního setkávání je vytvářen s ohledem na zúčastněné děti a na jejich věk. Je možnost výtvarného tvoření, zpívání, hraní her, děti mají k dispozici hernu s hračkami a v případě pěkného počasí si můžou hrát na dvorku na pískovišti, či na hřišti u fary. Pro maminky je zde prostor k povídání o dětech, o vaření, pro sdílení zkušeností s hledáním zaměstnání atd.

Zájmové kroužky v RC Kopretina:

Každé úterý odpoledne vede paní Helena Dolečková **kroužek tanečních a pohybových her**. Kroužek je určen dětem předškolního a mladšího školního věku. Kroužek probíhá v tělocvičně ZŠ Sloupnice. Každý rok na jaře děti z kroužku vystupují se svým programem na „Setkání důchodců“ v sokolovně ve Sloupnici.

Na jaře 2015 byl také na nějakou dobu otevřen **kroužek aerobiku** pro dívky od 3. třídy ZŠ.

Každý čtvrtek odpoledne probíhal v centru **přírodovědný kroužek** pro děti 1. stupně ZŠ. Kroužek byl zaměřený na chov domácích mazlíčků. Pro větší zájem malých dětí byl od září 2015 tento kroužek rozdělen na dva kroužky – **Hrátky se zvířátky** – pro děti MŠ a 1. třídy ZŠ a na **Chovatelský kroužek** – pro děti 2. – 7. třídy ZŠ. Kroužek vede paní Marcela Pavelková. Děti mají možnost naučit se starat o domácí mazlíčky. V RC Kopretina je ZOO koutek s morčaty, křečičky, vodní želvou. Do kroužku také děti nosí svá zvířátka, dále ho navštěvují zakrslý králik a pes Ťapka. Velkou radost dětem

dělají zvířecí přírůstky, odchovali již několik křečičků džungarských a morčat.

Do června 2015 byl každý lichý pátek keramický kroužek, který vedla paní Eva Bednářová. Děti se učily pracovat s keramickou hlinou, vytvářely krásné keramické výrobky. Keramiku vozíme na vypálení do Letohradu, do RC Mozaika. Vzhledem k tomu, že paní lektorka brzy očekává další dva přírůstky do rodiny, došlo od září 2015 ke změně. Místo keramického kroužku byla otevřena **Dívčí tvořivá dílnička**, kterou povede paní Monika Hebková. Jedná se o kroužek pro dívky od 9 do 15 let. Děti čeká vyrábění šperků, ozdob, dárečků, dekorací. Tvoření z korálků, FIMA, filcu, keramiky a dalších materiálů, šití, quiling apod.

Každý sudý pátek probíhal v RC Kopretina výtvarný kroužek, který vedla paní Zuzana Plchová. Náplní kroužku bylo nejen malování, ale také tvoření z papíru, vlny, látek, vyrábění ozdob a dekorací. Protože i paní Plchová se stala maminkou, nahradila ji slečna Kateřina Klusoňová a kroužek dostal nové jméno – **Šikovné ručičky**. Je to kroužek tvoření pro menší děti (od 5 do 9 let). Děti budou vyrábět ozdoby, dárečky, drobnosti, dekorace. Vyzkouší si tvoření z korálků, FIMA, filcu, papíru, vlny a dalších materiálů.

Jako každý rok i v roce 2015 uspořádalo RC v měsíci červenci 14ti denní **„příměstský tábor“** pro děti ze Sloupnice. Tábor vedla paní Mgr. Jana Sychrová spolu s Kateřinou Klusoňovou. V rámci táborového programu již tradičně RC pořádá celodenní výlet pro táborníky a pro malé děti s rodiči a to většinou do některé zoologické zahrady – letos to byla ZOO Dvůr Králové.

Helena Dolečková

Kontakt

Horní Sloupnice 270
tel.: 731 604 601

**RC Kopretina
bylo podpořeno
z Tříkrálové sbírky 2015**

CENTRUM SOCIÁLNÍCH SLUŽEB LANŠKROUN

„ŠANCE PRO RODINU“ – SOCIÁLNĚ AKTIVIZAČNÍ SLUŽBY PRO RODINY S DĚTI

Pracovnice terénní sociální služby dojíždějí do domácností klientů (rodin) a pomáhají jim v různých oblastech života – např. při řešení výchovných potíží dětí doma i ve škole, poskytují podporu při péči o dítě, pomoc při hospodaření s penězi a s řešením dluhové problematiky, doprovázejí na úřady, k lékařům a zprostředkovávají kontakty na různé odborníky.

Loni se nám podařilo:

- díky pomoci sociální pracovnice si maminka sehnala byt, kam se mohla se synem přestěhovat
- několika rodičům jsme ukázali, jak se efektivně připravovat do školy se svým dítětem
- podařilo se zlepšit prospěch několika dětí ve škole
- maminky se díky posílení svých kompetencí stávají jistější a samostatnější při péči o své dítě
- často se podařilo podchytit v začátcích případné problémy (kontaktováním příslušného odborníka - psychologa, psychiatra, logopeda atd.)
- v případě potíží rodiny s hospodařením pomáháme při sestavování rodinného rozpočtu, což jim umožňuje získat přehled o svých financích
- pomáháme při řešení exekucí – kontaktování věřitelů, soudů apod.

Ročně docházejí sociální pracovnice do cca třiceti rodin v regionu Orlickoústecka. /EJ

SOCIÁLNÍ REHABILITACE (SR)

Pracovnice terénní sociální služby pomáhají rodinám a jednotlivcům, kteří se ocitli v nepříznivé životní situaci. Poskytováním

Velikonoční tvoření

služby chceme pomoci klientům k samostatnosti, nezávislosti a soběstačnosti.

Rodiny chtějí pomoci především s bytovou situací, potřebují poradenství v oblasti financí a rodinného rozpočtu a dále pomoc při výchově dětí.

Naším hlavním záměrem je pomoci klientům či rodinám stát se samostatnou a postupem

času nezávislou na sociálních službách.

Oblastní charita Ústí nad Orlicí má k dispozici v Centru sociálních služeb v Lanškrouně také 6 NÁJEMNÍCH BYTŮ, kde tuto službu poskytujeme. Do bytů SR dochází pravidelně sociální pracovník, schůzky probíhají zpravidla 1x – 2x týdně. V případě potřeby klienty samozřejmě doprovázíme do různých institucí.

Jedná se o „startovací“ byty, které tvoří pomyslný stupeň mezi bydlením v azylovém domě a nájemním bytem.

Loni se nám podařilo:

Spolupracovali jsme např. s maminkou, která se do bytu Sociální rehabilitace přistěhovala z azylového domu. Sociální pracovníce jí pomohla vyřadit sociální dávky a zprůhlednit její finanční situaci. Pomohla jí sepsat žádost nadací o finanční příspěvek. Žádost byla schválena a maminka si za poskytnutý příspěvek zaplatila kauci a jeden nájem v bytě, který se podařilo klientce sehnat. Nyní žije s dcerkou v pronajatém bytě, chodí do zaměstnání a žije samostatný život. Říkala nám, že si ještě před rokem a půl ani nedovedla představit, že bude mít „vlastní“ bydlení. /EJ

Kontakt

Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, 563 01 Lanškroun

Eva Ježková, DiS., vedoucí, tel. 734 281 416,

e-mail: centrum.lan@orlicko.cz

Služby „Šance pro rodinu“ a Sociální rehabilitace byly podpořeny z Tříkrálové sbírky 2015

NÍZHOPRAHOVÉ DENNÍ CENTRUM PRO OSOBY BEZ PŘÍSTŘEŠÍ (NDC)

Posláním NDC je poskytovat lidem bez přístřeší zázemí v bezpečném prostředí, nabízet individuální podporu a usilovat o pozitivní změnu v jejich životní situaci začleněním zpět do společnosti. Poskytujeme službu sociálního poradenství, možnost hygieny a sociálního šatníku. Do našeho zařízení docházejí lidé s různým životním příběhem, např. ti, kteří přišli o zaměstnání, o rodinu, a nyní nemají dostatek financí nebo osoby propuštěné z výkonu trestu. U klientů vždy zjišťujeme, zda jsou vedeni v evidenci úřadu práce a zda pobírají sociální dávky, na které mají nárok. Při rozhovoru se doptáváme na možnost pomoci ze strany rodiny. Zjišťujeme volné kapacity ubytoven apod.

Loni se nám povedlo:

Z našich zkušeností vyplývá, že služba je velmi potřebná. Klienti sami nám říkají, že když mají možnost se osprchovat a vzít si čisté oblečení, mají hned snazší přístup k ostatním lidem nebo komunikaci na úřadech. Naučili se před určitými příležitostmi přijít se osprchovat a vyměnit

si oblečení za čisté, např. před první schůzkou u potenciálního zaměstnavatele. Tento stav čistoty a sebeúcty jim pak dává větší naději na získání zaměstnání. Stejně tak klienti využívají naše služby před návštěvou úřadů, lékařů atd. Jelikož někteří z našich klientů si aktivně hledají zaměstnání, pomáháme jim s telefonáty do různých firem apod.

V roce 2014 proběhlo v zařízení 359 návštěv 37 klientů. /EJ

Provozní doba:

pondělí: 8.00 - 14.00 hod.

úterý: 8.00 - 14.00 hod.

středa: ZAVŘENO

čtvrtek: 8.00 - 14.00 hod.

pátek: 8.00 - 14.00 hod.

Kontakt

Centrum sociálních služeb, Havlíčkova 1129, 563 01 Lanškroun

Eva Ježková, DiS., vedoucí, tel. 734 281 416,

e-mail: centrum.lan@orlicko.cz

SOCIÁLNÍ ŠATNÍK

Dobrovolnice přebírají věci, které lidé už nepotřebují a přinesou je během pravidelných sbírek, pořádaných Oblastní charitou. Po vyřídění slouží věci dále klientům našich služeb:

- sociálně potřebným rodinám s dětmi
- lidem bez domova
- klientům Pobytového střediska žadatelů o mezinárodní ochranu v Kostelci nad Orlicí.

Tyto sbírky zajišťuje 3-6 dobrovolnic, které na nich odpracují ročně kolem 160 hodin.

Letohrad, Na Kopečku 356, tel. 734 769 713

Každou první středu v měsíci od 13 do 16 hod. (kromě ledna a února)

Lanškroun, Havlíčkova 1129, tel. 733 611 556

Každý první čtvrtek v měsíci od 9.30 do 15.30 hod.

Přijímáme:

Použitelné a čisté šatstvo, obuv, ložní prádlo, nádobí, dětské pleny

DOBROVOLNÍCI

V naší činnosti nám pomáhá řada dobrovolníků, bez jejichž přispění by některé aktivity nemohly být vůbec uskutečněny.

- S Charitním plesem v Letohradě nám pomáhá cca 60 dobrovolníků (kuchyně, výzdoba, tombola atd.) a každoročně tak na přípravách plesu odpracují kolem 360 hodin.
- Provoz RC Kopretina Sloupnice je částečně zajištěn dobrovolnický, několik maminek se zde stará o chod a program celého centra.
- Se sbírkami šatstva nám pomáhá cca 6 dobrovolnic, z nichž tři chodí přebírat šatstvo pravidelně každý měsíc a další pomáhají se dvěma sezónními sbírkami. Ročně odpracují na sbírkách kolem 160 hodin.

SOCIÁLNÍ SPRCHA ÚSTÍ NAD ORLICÍ

Toto zařízení slouží lidem bez domova k provedení osobní hygieny. Do provozu bylo uvedeno v červnu 2014 a za první rok sociální sprchu využilo 22 různých lidí a proběhlo zde 99 návštěv. Třem našim bývalým klientům se podařilo najít práci a bydlení. Obsluhu sociální sprchy v Ústí nad Orlicí zajišťuje pracovníce Oblastní charity a také jedna dobrovolnice, která zde za rok odpracovala cca 210 h.

Kontakt:

Oblastní charita Ústí nad Orlicí, 17. listopadu 69
tel. 731 402 314

Provozní doba:

Pondělí: 10 – 14 hod., Středa: 10 – 14 hod.

- Další ochotná paní nám pomáhá v sociální sprše v Ústí nad Orlicí..
- V Rodinném centru Mozaika nám dobrovolník lektoroval volnočasový kroužek, další pomáhali s organizací příměstského tábora a jedna paní hlídala malé děti.
- Dvě dobrovolnice nám vyčistily 500 ks pokladniček po Tříkrálové sbírce.
- Na největší akci - Tříkrálové sbírce - se podílí řádově 1500 kolečníků a 70 asistentů a další desítky jejich spolupracovníků pomáhají s organizací sbírky v místě svého bydliště.
- Dobrovolníci se dále podíleli na potravinové sbírce 2015.

Vše je pro nás neocenitelná pomoc a velmi za ni děkujeme.

UDÁLOSTI 2015

CHCI DĚTEM PŘINÁŠET TÉMATA K PŘEMÝŠLENÍ...

MgA. Jiří Zajíček, učitel literárně-dramatického oboru ZUŠ J. Kociána v Ústí nad Orlicí, si jednou na vývěsce přečetl dopis, ve kterém rodina děkovala sestrám z Charity za jejich péči o umírající maminku. Zaujal ho natolik, že se stal hlavním podnětem k tvorbě autorské inscenace „O životě na začátku a na konci“, kterou žákyně loni odehrály několikrát v Ústí n.O. a v Letohradě.

Co vás na tom dopise zaujalo nejvíc?

Byl jsem z něj dojatý... Zaujal mě emotivní příběh člověka, který má sám své starosti, který se stará o svou matku, a ještě po její smrti dokáže poděkovat cizímu člověku – tedy sestrám z Charity – který mu při tom pomáhal. To se mi moc líbilo... Není to obvyklé... Říkal jsem si, že by bylo zajímavé poukázat konkrétně na domácí hospic, který Charita dělá - že lidé mají možnost něco takového využít. A obecně jsem chtěl poukázat na téma pomoci druhému člověku - pomoci bez nároku na odměnu nebo vděčnost. Byl jsem přesvědčený, že toto téma děti přitáhne.

A přitáhlo?

Ano. Představení hraje šest děvčat ve věku 15-16 let a holky řekly, že do toho půjdou. Půjčili jsme si z Charity prospekty o domácí hospicové péči, další dopisy od lidí, inspirovali jsme se knížkou Martiny Špinkové „Anna a Anička“ a Andersenovou pohádkou „Děvčátko se sirkami“. Četli jsme to, a byli jsme z toho všichni naměkko... Najednou se objevila další témata. Diskutovali jsme s dětmi o smrti. Jedna z dívek vyprávěla, že její sestřenice zemřela na rakovinu, a jak těžce to doma prožívali. To považuji za nejpodstatnější – že téma děti zaujalo a samy se ptaly... to je pro ně velmi důležité.

Ačkoliv smrt vidíme takřka v přímém přenosu denně v televizi, je snadné s dětmi mluvit o konci života?

Televize je sice plná smrti, ale cizí smrti. Nemáme obvykle vlastní zkušenost s tím, že doma umírá dědeček nebo babička, že se o ně staráme, jsme z toho smutní, a když zemřou,

ADOPCE NA DÁLKU

V loňském ročníku sbírky na projekt „Adopce na dálku“ se v kostelech letohradské farnosti a díky dalším individuálním dárcům vybralo celkem 92.707,- Kč.

Finanční prostředky ve výši 65.000,- Kč byly použity na zaplacení nákladů na další rok studia třinácti dětí z nejchudších oblastí Indie. Zbývajících 27.707,- Kč bylo zasláno na léčbu 6letého Rudolfa, který je zapojen do Adopce na dálku, a u něhož byla diagnostikována leukémie. Chlapec se léčí v Bombaji a díky včasné diagnóze mu lékaři dávají velkou šanci na uzdravení. Z dopisu adoptovaných dětí:

Drazí adoptivní rodiče, posíláme milé pozdravy pro vás všechny. Studuji v 6. třídě ve škole sv. Laurence v Ranebenuru. Každý rok slavíme s rodinou Vánoce. Chodím cvičit do sboru a učíme se zpívat koledy. Připravujeme s maminkou doma malé pohoštění a zveme naše sousedy na návštěvu. Také ve škole slavíme narození Ježíše Krista a zpíváme koledy. Na Vánoce jsme dostali oblečení, které bylo zapláceno z Vašich příspěvků. Moje matka a sestra Vám také přejí šťastné Vánoce. Ať Vás Bůh požehná dlouhým životem a dobrým zdravím. Prosím, modlete se za mě.

Vaše adoptivní dcera Diana

Kontakt: Diecézní charita Hradec Králové, e-mail: adopce@hk.caritas.cz

pak je vyprovodíme a brečíme u toho... Tahle blízkost nám může pomoci v pochopení smrti jako nutné součásti života. Dřív lidé umírali doma, a tak s tím byli víc smíření... Dnes se lidé smrti dost bojí...

Holky se s tím hodně zily a dost o všem přemýšlely... Jednou na zkoušku se dokonce jedna

z dívek rozplakala. Je dobře, že děti se s tímto tématem seznámí. Poznaly, že i v takových situacích mohou někde najít pomoc. Pořád se ptaly, jak nejlépe poděkovat těm lidem, kteří se o umírající doma starají, a jak poděkovat těm sestřičkám, a jak poděkovat lidem, kteří se na představení přijdou podívat... Holky disku-

tovaly, přely se se mnou, hledaly, jak ty věci zprostředkovat lidem.... Bylo to fajn.

Jsou ve hře i vaše osobní zážitky?

Osobní ani ne. Ale čím dál víc si uvědomuji, jaké máme ve svém zdraví bohatství. Mám kamarády, kteří jsou vážně nemocní a mají různá omezení v jídle, v pohybu atd. Já ale můžu ráno vstát a jít ven, můžu dělat, co se mi zamane, můžu jíst, na co mám chuť. To vůbec není samozřejmé, i když to jako samozřejmost bereme. Nedávno mi zemřel kamarád, a od té doby si při různých obtížích říkám, že když nejde o život, nejde o nic. Všechno se dá překonat... A druhou věc, kterou si uvědomuji a kterou se snažím předávat i dětem - že pomáhat druhému je čím dál víc potřebnější...

TRABAND v Lanškrouně

Oblastní charita uspořádala 21. června za podpory Kulturního centra Lanškroun benefiční koncert skupiny Traband. V příjemném prostředí se sešlo přes 200 lidí a cca 60 návštěvníkům věnovala Charita koncert jako poděkování za jejich pomoc při Tříkrálové sbírce. Výtěžek z koncertu ve výši 5.000,- Kč byl věnován na provoz domácí hospicové péče.

V Letohradě se běhalo pro Centrum pod střechou

Výtěžek z dalšího ročníku charitativní akce „Běháme pro...“ ve výši 7.400,- Kč byl v r. 2015 určen pro Centrum pod střechou v Letohradě na zakoupení hudební věže. Centrum pod střechou nabízí programy pro rodiny s dětmi, mládež i širokou veřejnost včetně oblíbených příměstských táborů, a ve všech těchto oblastech využije toto nové hudební zařízení. Běžci a cyklisté podpořili Oblastní charitu už v roce 2012, kdy se z výtěžku akce zakoupilo pět kusů tonometrů pro sestry charitní ošetrovatelské služby.

XX. Charitní ples

Zveme Vás na jubilejní Charitní ples **6. února 2016** v 19.30 h. v Orlovně Letohrad-Orlice. Výtěžek z plesu bude určen na opravu střechy budovy správního střediska v Letohradě. Zisk z minulého plesu byl použit na činnost Centra pod střechou v Letohradě a pořízení pískoviště. *Vstupenky si rezervujte na tel. 465 621 281 nebo e-mail: charleto@orlicko.cz*

Ekonomická činnost

Sociální projekty Oblastní charity doplňuje i podnikatelská činnost. Veškerý zisk z těchto ekonomických aktivit je určen na financování našich služeb.

Prodejna papírnictví v Letohradě

V příjemném prostředí prodejny najdete kromě kancelářských, školních a výtvarných potřeb také drobné hračky, výrobky pro kreativní tvoření dětí, sezónní zboží atd. Přijďte se podívat.

Lenka Štovičková

Na Kopečku 356, Letohrad

Tel. 465 620 247, 733 755 896

e-mail: papirnictvi@orlicko.cz

Provozní doba:

pondělí až pátek: 7.30 – 12.00 13.00 – 17.00 h.

sobota: 8.30 – 11.00 h.

Nabízíme také služby kopírování, laminování a kroužkové vazby.

Fotovoltaická elektrárna

Fotovoltaická elektrárna, umístěná na střeše domu Oblastní charity v Ústí nad Orlicí v ulici 17. listopadu, je v provozu pět let. Celkový instalovaný výkon je 5,06 kWp. Realizací tohoto projektu došlo ke snížení emisí CO₂.

Výroba elektrické energie kryje spotřebu v domě, ve kterém je umístěno zázemí sestřiček charitní ošetrovatelské služby, občanské poradny a půjčovny kompenzačních pomůcek. Nadprodukce je určena do veřejné sítě. Za rok elektrárna vyrobí v Ø 4 450 kWh.

Projekt, realizovaný v roce 2010, byl spolufinancován Evropskou unií - Fondem soudržnosti a Státním fondem životního prostředí v rámci Operačního programu Životní prostředí. Jeho provoz byl zahájen 29.11.2010.

OPERAČNÍ PROGRAM
ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

EVROPSKÁ UNIE
Fond soudržnosti

Pro vodu,
vzduch a přírodu

Potravinová sbírka

Celostátní akce na podporu obyvatel ohrožených chudobou proběhla na podzim i v našem regionu. Nákupem trvanlivých potravin ve vybraných obchodech mohli zákazníci přispět např. matkám a dětem v azylových domech, handicapovaným občanům nebo lidem bez domova v daném regionu.

Národní potravinovou sbírku organizoval Byznys pro společnost ve spolupráci s Českou fede-

rací potravinových bank a Armádou spásy. Oblastní charita Ústí nad Orlicí se do akce zapojila poprvé v r. 2014 zajištěním dobrovolníků, kteří rozdávají lidem propagační letáky a vybírají darované potraviny v prodejnách TESCO Ústí nad Orlicí a Česká Třebová. V obou prodejnách vybralo 39 dobrovolníků z řad farností a středních škol od zákazníků celkem 1.047 kg potravin. Potravinová banka, která sbírku vlastní, pak zajišťuje její další distribuci potřebným lidem.

DĚKUJEME ZA PODPORU V ROCE 2015:

Ministerstvo práce a sociálních věcí
Ministerstvo vnitra
Pardubický kraj
Evropský sociální fond
Město Ústí nad Orlicí
Město Letohrad
Město Lanškroun
Město Česká Třebová
Město Králupy
Město Vysoké Mýto
Město Žamberk
Obec Sloupnice
Obec Orlicky
Ochranný svaz autorský

- jednotlivcům kteří podporují naši činnost pravidelnými finančními dary
- firmám a podnikatelům za peněžní i materiální podporu

Podrobný seznam dárců najdete na našich webových stránkách www.uo.charita.cz

**Príspevkové konto
831240611/0100**

DĚKUJEME

- Panu Tomáši Teplému, majiteli **MĚŠTANSKÉHO PIVOVARU v Ústí nad Orlicí-Hylvátech** a jeho šéfkuchaři Tomáši Kybovi. Loni o Vánocích uvařili a přivezli klientům Domu pokojného stáří sv. Kryštofa vánoční večeři - bramborový salát s vinnou klobásou. Tento nečekaný dar přinesl místním obyvatelům velkou radost: „*Přála bych vám vidět to světlo v očích a údiv našich klientů,*“ říká vedoucí DPS Veronika Šimková, „*všichni měli opravdovou radost, protože si uvědomili, že pořád někomu stojí za povšimnutí.*“

- Paní Lence Otevřelové a **FIRMĚ FOREZ, s.r.o. OSTROV**, která nám věnovala 180 ks nových triček s potiskem. Trička udělala radost všem, kdo je dostali, a byla využita následovně:
- pro klienty sociálního šatníku v Kostelci nad Orlicí
- pro děti do RC Kopretina Sloupnice
- pro děti na příměstských táborech, které se uskutečnily ve spolupráci s Orgánem sociálně-právní ochrany dětí a dále ve spolupráci s DDM Damián Lanškroun a CEMA Žamberk
- našim dobrovolníkům
- pro děti na volnočasové aktivity v Centru pod střechou v Letohradě
- do tomboly na charitní ples

- Paní Martině Dolečkové a **FIRMĚ SVITR, a.s. ROKYTNICE v Orl. Horách** za odřezky svíček a knot pro účely volnočasových aktivit Centra pod střechou. Díky tomuto daru vyrobily děti v zájmových kroužcích Centra už mnoho pěkných svíček, které potěšily jejich maminky nebo babičky...

Design • Scan • Sazba • Osvit na film A2

Jiří Pecháček
Třebovská 109, 562 03 Ústí nad Orlicí
tel.: 737 174 915, e-mail: pechacek.jp@gmail.com

Z představení ZUŠ Ústí n.O.: O životě na začátku a na konci

GRANTIS
TISKÁRNA, VYDAVATELSTVÍ, s.r.o.

Třebovská 109, ÚO Hylváty
tel.: 465 525 741
e-mail: grantis@grantis.cz
www.grantis.cz

TISK NÁS BAVÍ

LETÁKY, PLAKÁTY, TISKOPISY, POZVÁNKY, VIZITKY,
PROSPEKTY, ČASOPISY, BROŽURY, KNIHY,
DIGITÁLNÍ TISK,
OFSETOVÝ TISK DO FORMÁTU A2.

Vydává Oblastní charita Ústí nad Orlicí

Na Kopečku 356, 561 51 Letohrad, tel.: 465 621 281, www.uo.charita.cz, e-mail: charleto@orlicko.cz, číslo účtu: 831240611/0100, redakce: Iva Marková.
Za tiskařské a grafické práce děkujeme: Jiřímu Pecháčkovi, JPG Ústí nad Orlicí, a Ing. Vlastimilu Bartošovi, GRANTIS, s.r.o., Ústí nad Orlicí